

stigere stillet end Officererne, og der er ikke under disse Ulykkestilfælde sikret de menige Sømænd saadanne sociale Forhold, som de formentlig har Krav paa.

Om selve det ærede Medlems Hovedbetragtning om de internationale Aftalers Betydning synes jeg som sagt, er ret ejendommelig. Thi det kan dog ikke være Meningen, at man skal feje bort det, som man synes er i Strid med ens sociale, politiske eller økonomiske Interesse, naar det kommer fra et Organ, som man har givet sin Tilslutning og villet medarbejde i. De Konferencer, der holdes angaaende Søfartsforhold, er jo en Bestanddel af den Organisation, der hedder Folkenes Forbund, som Rigsdagen har givet sin Tilslutning, og det kan da formentlig ikke være Meningen, at man paa visse Omraadet skulde sige: Vi bryder os ikke om de internationale Aftaler, der træffes angaaende Arbejderspørgsmaal — og det er jo i Virkeligheden det, man siger. Naar man overhovedet indlader sig i et internationalt Samarbejde, maa det dog formentlig være Meningen i videst mulig Udstrækning at følge de Anvisninger, der gives ved det internationale Samarbejde. Konsekvensen af det ærede Medlems Betragtninger synes jeg maa være, at vi snarest melder os ud af Folkenes Forbund.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen sagde videre, at det var urimeligt, at Staten nu skulde bære de Byrder, der hidtil bares af de interesserede, Sømændene og Skibserederne. Det forekommer mig aldeles ikke, at dette er rigtigt, thi fordi der bestaar den Urimelighed, at de interesserede paa et enkelt Omraade selv betaler Udgifterne ved Arbejdsanvisningen, kan det dog ikke siges at være rimeligt vedblivende at bevare denne Ordning. Det er jo en Særordning for Søfarten, at den betaler for sin Arbejdsanvisning, medens Arbejdsanvisningen stilles gratis til Raadighed for Landbrug, Industri, Haandværk og Handel. Disse Erhverv kan alle henvende sig til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer og faa dette Arbejde udført gratis; hvorfor saa i Alverden forlange, at Søfarten vedblivende skal betale Omkostninger af den Beskaffenhed selv?

Det ærede Medlem Hr. Hendriksen, der er en Ynder af stærke Ord, brugte ogsaa stærke Ord ved denne Lejlighed, men han overbeviste unægtelig ikke om noget som helst. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at man ikke havde haft Hastværk med denne Sag, og det maa jo ud fra hans Synspunkt være en Fordel; for ham er den da kommet tidsnok, saa vidt jeg forstod hans Bemærkninger. Imidlertid

er disse Konventioner, som bekendt, Resultatet af Konferencer, der fandt Sted i den forrige Regerings Tid, og Socialministeriet forefandt altsaa disse Konventioner, uden at der var foretaget noget effektivt for at føre dem igennem; Søfartslovgivningen hører jo ikke under Socialministeriet, men der var paa dette Omraade intet forberedt af den foregaaende Regering, og man maatte altsaa begynde forfra for disse Loves Vedkommende, da Socialministeriet havde planlagt Fremsættelsen af de nævnte Konventioner.

Om Erstatningen for Arbejdsløshed som Følge af Skibsforslis sagde det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at Skibsforslisene jo ikke skyldtes Rederne. Det er rigtigt, men de skyldes, som Regel da, endnu mindre Sømændene, og det kan ikke forekomme mig overbevisende, at det ærede Medlem erklærer, at paa dette Omraade har vi tilstrækkelig gode Bestemmelser, thi jeg kan ikke indrømme, at det er tilstrækkelig gode Bestemmelser, naar man nu har den Ordning, at ved Skibsforslis faar det menige Mandskab indtil 1 Maanedes Hyre, medens Officererne faar 2 Maaneders og Kaptajnen 3. Den Grad af Retfærdighed kan jeg ikke rigtig forsone mig med, og helt gal kan jeg ikke tro den her foreslaaede Lov er, eftersom England har gennemført en Ordning, der imødekommer den paagældende Konvention; det er sket i den seneste Tid, men sket er det altsaa.

Med Hensyn til Lovforslaget om Forhyring begyndte det ærede Medlem Hr. Hendriksen med at hævde, at det saa langt fra var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at man i Sverige havde en Ordning som den foreslaaede, og at den virkede med tilfredsstillende Resultat; der var tværtimod, sagde det ærede Medlem, almindelig Utilfredshed med den. Ja, at det ærede Medlem siger dette, er ikke tilstrækkeligt overbevisende for mig. Ministeriet har, selvfølgelig, kan jeg sige, indhentet Oplysning om, hvorledes man bedømmer den gældende Forhyringslov og dens Virkninger i Sverige, og har faaet den Besked, at Virkningerne var tilfredsstillende, og de samme Oplysninger er underhaanden tilgaaet mig fra Søfolkene. Indtil jeg paa anden og mere autoritativ Maade end fra det ærede Medlem Hr. Hendriksen faar oplyst noget andet, maa jeg derfor fastholde, at der er en saadan Ordning i Sverige, og at den virker tilfredsstillende. At der derfor godt kan være nogle Redere eller nogle forhenværende Forhyringsagenter, der er utilfredse, betvivler jeg ikke, men det behøver ikke at betyde, at Ordningen er utilfredsstillende.